

budai hegyekben egész házak ellen intézett támadást. A följegyzés ezt mondja róla :

»Illy rovarok 1862, évi aug. havában a Zugligetban sok házat ellepven, a hol az ember bőrén csak mentek a leg fájdalmasabb, undok gyuladt sebeket okoztak, mintha tüzzel érintetett volna a bőr.«
Tömörkény István.

A házi patkány nem pusztult ki. Eddigelé általában azt tartották, hogy a tizenharmadik század elején Európába jött vándor patkány (*Mus decumanus*) teljesen kipusztította az Európában addig otthonos házi patkányt, a *Mus rattus*-t. A *Mus decumanus* eredeti hazája Ázsia, onnan kelt vándorútra s előzönlötte egész Európát s minthogy jóval erősebb, majdnem teljesen kiirtotta a házi patkányt. Az utóbbi időben azonban a házi patkány újra kezd nagyobb számmal fellépni, különösen Németországban Nürnberg táján s Franciaországban Nancy vidékén. A két patkány faj harcza azért nem lett végzetes az egyikre, mert a vándor-patkány nem szeret a száraz helyeken tartózkodni, hanem inkább a csatornákat, kloakákat keresi föl, míg a házi patkány jobbára csűrökben, raktárakban, tehát a tisztább, szárazabb helyeken él. Mindazonáltal erős harcokat kell vívni mindegyik faj egyéneinek a létért s úgy látszik, hogy most a győztes vándor-patkány kezd, legalább egyes helyeken, a ie-győzött lenni.

Kísérletek a kenguru meghonosítására Magyarországon. Eszterházy Mihály gróf pozsonymegyei birtokán kengurukat szándékozik meghonosítani. Amint hírik, egy szállítmány ebből a vadnemből már úton van és rövid idő múlva megérkezik. A kísérletet valószínűleg siker fogja koronázni mert *Böselager* bárónak németországi birtokain tett hasonló irányú kísérletei sikerültnek tekinthetők.

A Vaskapu vidékéről jön híre, hogy két ölyv megtámadott egy jóval nagyobb halászsast, mely a heves támadás elől menekülni kényszerült. Ugyanez az ölyvpár néhány napra rá egy galambot vett üzőbe, mely a biztos halál elől egy közeli házba menekült. E hírek annál érdekesebbek, mivel az ölyv nem igen szokott párosával vadászni.

Jóval komikusabb a következő eset. A Turn-Severin melletti állami erdőben tilos a vadászat. A tilalom természetesen egy póznára tűzött táblán ki van írva. Egy vadász, ki éppen ott csatangolt, észrevett egy rókát, amint az az említett pózna előtt ült és a táblát nézte. Úgy látszik, megértette a tilalmat, mert midőn a vadászt meglátta, nem szaladt el, hanem lassan elszempolygott, miközben bizonyára dicsérte az állam gondoskodását, mely neki néhány nyugodt évet biztosított.

A kenyérrigység az állatok között tudvalevőleg sokkal gyakoribb jelenség, mint az emberek között, többnyire azonban csak a felsőbbrendű állatokon figyelték meg; az alsóbbrendűek között ritkább lehet, mivel a megfontolásnak bizonyos fokát feltételezi, mint azt az izeltlábúak közül a hangyáknál,

méhéknél, darazsaknál, sőt a tengeri rákoknál és tengeri pókoknál találjuk. Az irigységnek érdekes példáját említi az amerikai L. M. Weed két, szisztematikailag nagyon is távol álló állatfaj között; egy európai nyirfaültetvényen a fák nagy részét megfűrték a harkályok, mire azok „vérzésnek“ indultak. Erre oda-seregleitek a rovarok, többek között a *Vespa maculata* is, mely ott a mi lódarázsunkat pótolja. Együttal megjelent a leg-északabban előforduló kolibri, a *Trochilus colobris* is, hogy szintén részt vegyen a lakomában. Amint azonban egy ilyen madárka közeledett, rögtön rátámadt egy lódarázs és el is kergette

A világ legdrágább kutyája New-Yorkban él. Jip, mert ez a neve a kutyának, hét éves működésének jubileumát üli. Egész napon át látható Jip ama utcákon és tereken, hol az elegáns világ megfordul, hátán faszekrénykével, eme felirással: »Adjatok valamit a gyermekkórház szegény, beteg kicsinyei számára!« És hogy e kéregetésnek megvan az eredménye, bizonyítja az, hogy hét év alatt 25.000 dollárt, azaz minfeleg 100.000 koronát gyűjtött össze a kórház számára. Érdekes azonban a leszámoló-lása. Minden szombaton az első banküzletek egyikébe megy, hol a pénztáros átveszi a heti kerésményt és az átvett összeg-ről szóló nyugtát beteszi a szekrénybe, melylyel Jip nyugodtan a kórházba ballag, hogy ott működéséről végleg leszámoljon.

Szerkesztői üzenetek.

D. I. úrnak. *Temesvár.* Téved ön. Lapunk mindenekelőtte szaklap és csak azután szépirodalmi is egyszersmind. Rovataink nem nyílnak meg a mondva-sínált „vezető“ nagyságok(!) ellenszenves idétlenségeinek, mert lapunk *színvonala* a mi szemünk fénye s nagyon óvjuk attól, nehogy csak némi-leg is a tolokodó diletantizmus tért nyerjen benne. S hogy ezt teljes méltánlással fogadja a mi disztिंगvált izlésű közönségünk — kitetszik abból is, hogy olvasóink, illetve elő-fizetőink névsorában ily fényes nevekkkel is lehetünk szerencsések dicsekedhetni, mint: öfenségeik *Ferencz Ferdinánd, József és József Ágost* főherczegek, a *Bolgár fejedelem* és *Kóburg Fülöp* herczeg kir. fenségeik, mely utóbbi remek dolgozato-kkal is volt már kegyes lapunkat kitüntetni. Továbbá *Vaszary Kolos* herczegprimás ő emnenciája, *Eszterházy Mik-lós* herczeg, több egyházi fejedelem, főpapok stb. *Széll Kál-mán* miniszterelnök, *Darányi, Hegedüs* és *Wlassics* miniszte-rek, az összes államtitkárok s az arisztokraczia köréből egy fé-nyes névsor s ezenkívül a művelt magyar intelligencia sora-kozik lapunk köré. Ime, kielégítettük az ön kíváncsiságát; re-méljük beéri vele. Üdvözlét!

W. S. Dr. *Lendl Adolf* rövid idő múlva eleget fog tenni az önök kívánságának s lerándul a szép délvidékre önök közé. Addig is üdvözlét!

FOTO-CZINKOGRAFIAI MŰINTÉZET.

MŰVÉSZETI SOKSZOROSÍTÁSOK.

Clékék folyóiratok, könyvek, árjegyzékek és tudományos művek számára.

Kitűnő kivitelben, legjobb módszerek szerint előállítva.

— Jutányos árak. —

Czím csakis: BUDAPEST, VI. ker., Király-utca 30. szám.

TELEFON: 18—99.

„A TERMÉSZET“ szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, II., Donáti-utca 7. dr. Lendl Adolf intézete.

5521.901. Nyomatott Markovits és Garainál, Budapest, Lázár-utca 13.